

9. *Serratula flavescens* L. var. *carthaginensis* Pau, l. c., p. 70.

Corollis purpureis.

Hispania: Barranco del Avenque.

10. *Linum Jimenezi* Pau, l. c., p. 70.

Planta viridis, laevis, 30—50 cm, caulibus debilibus, procumbentibus, ramosis, inferne lignosis; foliis tenuibus, angustis, subulatis, uninerviis, margine reflexo, facie superna carinata ob nervi prominentiam, breviter scabrosis, viridibus; floribus corymbo ramoso, longiter pedunculatis, pedunculis tenuibus, arcuato-adscendentibus, cum bracteis brevibus ac filiformibus, peduncellis plerumque calice brevioribus; sepalis obovatis, subito acuminato-subulatis, carinatis, viridibus leviterque glanduloso-ciliatis, duobus nervis lateralibus vix patentibus; petalis obovato-apiculatis, cuneiformibus, albo-melleis in vivo, ungui violaceo, luteis in sicco, ferme 15 mm longis, stigmatibus filiformibus; capsula calice brevior et globoso-conica.

A *L. suffruticosa* liquido differt debilitate plantae et petalorum colore.

Hispania: Tajo blanco et Coto de Alquerías.

Speciem novam generis *Hippocrepis* descripsit Carolus Pau (Boletín de la Sociedad Aragonesa de Ciencias Naturales, t. II, p. 273).

11. *Hippocrepis commutata* (*H. scabra* auct. matrit., non DC. nec Coss. et Salzm.), l. c. p. 276.

Radix lignea; caules herbacei, angulosi, leviter purulenti, internodiis elongatis; folia quatuor paribus foliolorum; iis oblongis vel linealibus, viridibus et laevibus in facie superiore, cinereis et strigosis in facie inferiore, apice mucronatis et emarginatis ac ferme bilobatis, basi aliquantum attenuatis; pedunculi ter quaterve foliis longiores; flores 4—6 peduncellis calice brevioribus, calice cinereo, veste purulenta et adhaerente, dentibus tubo duplo brevioribus, lanceolato-triangularibus, vexillo obovato; legumen arcuatum, sinibus circularibus et magis clausis.

Hispania: Madrid, Cerro Negro.

Ex flora gallaecica (Hisp.) plantas

edidit R. P. Balthasar Merino, S. J.

(Bol. Soc. Arag. Cienc. Nat., t. III [1904], p. 185.)

1. *Rubus Merinoi* Pau, l. c., p. 188.

Ramus sterilis cylindraceus, striatus, aculeis sparsis, biformibus; aliis majoribus, constrictis, rectis, rigidis, aliis minoribus, setiformibus et glandulosis; stipulis filiformibus, plumosis; peciolis aculeis parvis, subsetaceis et dispersis; foliis viridibus, sublaevibus, pilis raris sericeis, argenteis in paginae adversae nervis enascentibus, serratis; dentibus imnutis, uniformibus, cuspidatis, basi emarginatis; foliolis lateralibus breviter petiolatis, petiolo centralis tertio brevior quam foliolo. Ramus fertilis cylindricus, tomentosus-setosus; foliis infimis trifoliatis, laterali-

bus minoribus, omnibus breviter petiolatis, reliquis monophyllis reniformibus; inflorescentia usque ad apicem foliosa, tomentosa, aculeis debilibus, longis, setis glandulosis; calice tomentoso-glanduloso; petalis enormiter longioribus, oblongis, apice et basi angustatis, roseis; staminibus roseis, pistillum sicut et petali longiter excedentibus.

Galicia: Cereigedo de Cervantes, Portela (Lugo).

2. **Echium vulnerans** Merino, l. c., p. 189.

Planta elata 10—15 dm alta, erecta, rigida, suffrutescens, pube adpressa et insuper setis validis, pungentibus e tuberculo, albo in foliis, fusco in caule ramisque, erumpentibus hispida; caule a basi ramosissimo, ramis erecto-patentibus a medio vel infra medium ramulosis et floriferis, paniculam amplissimam 6—8 dm latam formantibus; foliis basilaribus ac mediis caulinis oblongis, obtusis, 10—15 cm longis, breviter petiolatis, supremis oblongo-lanceolatis, acutis, infra angustatis, omnibus praeter nervum medium, nervo marginali conspicuo circumcinctis; spicis floriferis et fructiferis brevibus 5—7 cm longis, pluribus, densifloris, flore infimo ebracteato vel extra-axillari, a ceteris paululum remoto; bracteis herbaceis, lanceolatis vel lanceolato-linearibus calici subaequilongis; calycis 5—6 mm longi laciniis linearibus aequalibus dorso et margine patenter setoso-hirsutis; corolla azurea calyce subduplo longiore, eoque tubo incluso; limbo extus pulverulo, tribus lobis minoribus longe ciliatis; filamentis valde exertis styloque apice bifido a basi tota fere longitudine pilosis; nuculis griseis, acutis, tuberculatis, utrinque carinatis, lateribus turgidis.

Galicia: Ad ripas rivulorum prope Villanueva de Cervantes (Lugo).

(Cette description a été imprimée en latin, l. c., p. 189.)

Astragalus pauciflorus Lazaro¹⁾ in Bol. R. Soc. Espan. Hist. Nat. 1906, p. 413.

Planta annua, radice tenui, ramis jacentibus, 6—8 cm, tota villosa, pilis simplicibus, basi insertis; foliis pinnato-compositis, quinque vel sex binis foliolis obovatis vel cordiformibus inversis, in utraque facie pilosis, 4—6 cm longis; stipulis lanceolatis, acutis, pilosis, peciolo triplo vel quadruplo brevioribus; pedunculis axillaribus foliis dimidio brevioribus, 1—4 floribus caeruleo-violaceis, desiccatione flavescentibus; legumine piloso, curvo, ferme hamiformi, pendulo, sulco longitudinali anguste bene impresso.

Andalusia: Motril (Hisp.).

m-124 **Plantas de la Sierra de Aitana (Alicante).**

Por D. Carlos Pau.²⁾

(Boletín de la Sociedad Aragonesa de Ciencias Naturales, 1904, p. 279 et seq.)

1. **Arenaria aggregata** L. var. **obtusifolia** Pau, l. c., p. 282.

Planta intermedia inter *aggregatam* et *armeriastrum*. A priore differt

¹⁾ Hispanice describitur ab auctore (Blasio Lazaro et Ibiza) in Boletín de la Real Sociedad Española de Historia Natural, Oct. 1906, p. 413.

²⁾ Diagnoses originales hispanicae a Longino Navás, S. J. in latinum translatae, quam ob rem gratias ago. Fedde.